

Inleiding

Onze twee vrienden beginnen aan een nieuw avontuur, vijf jaar na de bloedige veldslag, toen het Negende Legioen van de aardbodem verdween.

Het is een gebeurtenis, die je niet gauw vergeet, Quintus heeft hierover soms nog nachtmerries. Hij probeert het te vergeten en naar zijn gezin te kijken, want hij is ondertussen al een fiere vader geworden van een zoon, Jove. Samen met Julia maken ze toekomstplannen, zoals een nieuwe woonst en trouwplannen.

Het Romeinse Keizerrijk beslaat een groot stuk van Europa en de hoofdstad Rome is rijk aan geluk, vrede en liefde. Er is geen oorlog, maar zoals gewoonlijk, blijft dit niet lang duren en loert het gevaar voor een aanval aan de grenzen van het rijk.

Kizar heeft zijn ouderlijk huis in Afrika verlaten, hij wil een nieuw en eigen leven beginnen in Rome, dicht bij zijn beste vriend. Tijd om op zijn eigen benen te staan en wie weet vindt hij er ook de liefde van zijn leven. Na een lange reis van Afrika naar Rome, zet hij voet aan land en wordt zijn inspanning beloond als hij het naambord met Rome erop, tegenkomt.

We zijn in Rome vijf jaar later, in het jaar 117 na Christus.

I

Roma

Kizar komt aan in de stad. Veel is er nog niet veranderd in die vijf jaren, alleen dat er meer mensen wonen in Rome.

Hoe kunnen Quintus en Julia in zo'n drukte leven? denkt Kizar.

Hij wandelt verder de stad in en wordt bijna onder de voet gelopen door de mensen in de straat.

'Excuseer...'

Wacht, ik ben een jongen van het platteland, dus mag ik mij als boer gedragen hier in de stad. Nee, toch niet, ik zal maar beleefd overkomen zoals de meeste mensen hier, denkt Kizar en hij gaat de stad verkennen, opzoek naar een eigen stek. In zijn Romeins uniform valt hij wel op, vele mensen kijken hem aan en spreken zachtjes over hem.

Dan komt hij *legatus* Marcus tegen op straat.

'Hey, Marcus!'

'Hey, Kizar, wat fijn u hier tegen te komen. Dat is lang geleden.'

'Ja.'

'Even op vakantie hier?'

'Nee, ik wil mijn leven hier beginnen en heb het huis van mijn ouders verlaten.'

'Goed zo, een jonge man als jij moet leren op zijn eigen benen te staan, hè,' knipoogt Marcus.

'Ja, dat klopt, weet je soms waar ik Quintus kan vinden?'

'Quintus?'

'Ja.'

'Nee, dat weet ik niet, sorry.'

'Goed, dan vind ik hem wel, als hij niet te moeilijk verstopt is,' lacht Kizar.

Marcus glimlacht. 'Ik moet verder.'

'Ja, ik zal ook maar verder gaan, het was leuk om je nog eens te zien, Marcus.'

'Ja, hetzelfde voor mij. Dag, Kizar.'

En Kizar wandelt verder, voorbij een markt en zijn neus ruikt al de heerlijke geur van vis.

'Mmm, lekker, ik ga er mij een kopen,' denkt hij luidop.

Quintus heeft vorige nacht amper geslapen, hij had weer een nachtmerrie over de veldslag in Britannia. Julia kon er niet van slapen en is bij haar zoon Jove gaan rusten. Quintus ligt in een zetel en kijkt naar een fruitschaal op tafel. Hij is er met zijn gedachten niet bij.

Julia komt met Jove de kamer binnen. 'Hey, lieverd.'

Zij gaat naast hem zitten. 'Heb je nog kunnen slapen?'

'Nee, niet zo goed meer,' en Quintus neemt zijn zoon over van Julia, die met haar hand door Quintus zijn haren gaat.

Quintus bekijkt zijn zoon, geeft hem een kus en knuffelt hem.

'Weet je wat, laten we vandaag naar *Circus Maximus* gaan,' stelt Julia voor. 'Dan kan je je gedachten verzetten, het zijn wagenrennen vandaag, wat denk je?'

'Ja, dat is goed voor mij,' en Quintus zet zijn zoontje op zijn knie en laat het kind paardje rijden. Dit doet Jove goed want hij begint te lachen. Julia gaat haar toilet maken en zich omkleden, als ze